

Megverték. Bikacsökkel. Gumibottal. Kardlappal. Sodrófával. Tenyérrel. Ököllel. Vasorrú cipővel rúgtak. Munkáscsizmával. Értelmiségi szarkazmussal. Iróniával. Csúfolással. Bölcs mosoly - mondták. A napot ne vedd el. Ne vedd el azt, mit nem tudsz adni!

Szavakkal. Kiabálással. Sziszegéssel. Kéjjel, öleléssel. És elhagytak az orgazmus közben. És ott maradtam hiányzó ölben. És jöttek a knock outok sorban. És én magam leporoltam. És felálltam, megint drága / nem volt az éltem, a sárba vizeltem, folyt az orrom vére, kiátkozott az anyám vére. Beledögöltem a szenvedélybe. Megverték még egyszer. És kaptam százat vicsorral. És ütöttek sokan vigyorral.

ÉS LESZÚRTAK GYILOKKAL. ÉS MEGSZÚRTAK PIKÁVAL. KELLETT KÜZDENEM BIKÁVAL. ÉS NEM LETTEM TORREÁDOR. CSAK PIKADOR. ANNAK KISEBB A VESZÉLYE. A KÖZÖNSÉG NÉZETT. TÖBB VOLT A KÉJE. MINT RAJTAM A VERÉS FEKÉLYE. ÉS ÜTÖTTEK PUSKATUSSAL. ÉS LERAJZOLTAK ŐRÜLTNEK TUSSAL. ÉS LEÍRTAK SOK HÜLYÉNEK J-VEL. ÉS MEGITATTAK FEKETÉVEL. BENNE NADRAGULYA. ÁTTAPOSOTT RAJTAM EGY GULYA. ÉS A VARCOGÓ SZARVAS FELÖKLELT. ÉS AZ INKVIZÍCIÓ MÁGLYÁRA / KÜLDÖTT.

És sötétzárkába tettek. Nyársakkal kihegyezett verembe. És nem részesültem kegyelembe. A hurkot a nyakamra húzták. És kirántották alólam a zsámolyt. És meghalni volt a mámor. Elélveztem a haláltól. És vittek a tömegsírba. De nem álltak tömegek sírva. Mert lator voltam. Jobbról az első. Nem kegyelmezett a Teremtő. Küldött pokolra szépen. És háromágú szigonyokkal dőftek. Én hálóval kellett küzdelem. A hálón a szigony áthatolt. A császár ujja lefelé mutatott. A közönség jókat mulatott. És bunkóval törtek reám. És furkóval. És AIDS-szel. Nehogy éljek a szenvedéllyel. Kankóval, francia kórral. Hogy vérbajos agysorvadásba halljak / bele. Mint Lenin. És nem voltak kellemeim. De volt sok filozófia. Hérakleitosz a kedvencem. Kétszer ugyanabba a verésbe nem léptem. Nem szeretnék meghalni még. Az ateista az éghez imádkozik. Hagyjatok élni egy kicsit.